

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

DĖL PAREIŠKĖJO – VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIO TEISMO PRAŠYMO IŠTIRTI, AR LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2004 M. VASARIO 27 D. NUTARIMAS NR. 222 „DĖL KANDIDATO Į VYRIAUSYBĖS ATSTOVUS“ NEPRIEŠTARAUJA KONSTITUCINIAM TEISINĖS VALSTYBĖS PRINCIPUI, LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJOS 94 STRAIPSNIO 2 PUNKTUI, LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS TARNYBOS ĮSTATYMO 9 STRAIPSNIO 3 DALIAI, 10 STRAIPSNIO 2 DALIES 3 PUNKTUI, 13 STRAIPSNIO, LIETUVOS RESPUBLIKOS SAVIVALDYBIŲ ADMINISTRACINĖS PRIEŽIŪROS ĮSTATYMO 3 STRAIPSNIO

2004 m. liepos 2 d.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Armano Abramavičiaus, Egidijaus Jarašiūno, Egidijaus Kūrio, Kęstučio Lapinsko, Zenono Namavičiaus, Augustino Normanto, Jono Prapiesčio, Vytauto Sinkevičiaus, sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

Konstitucinio Teismo tvarkomajame posėdyje apsvarstė Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymą iširti, ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. vasario 27 d. nutarimas Nr. 222 „Dėl kandidato į Vyriausybės atstovus“ neprieštaruja Lietuvos Respublikos Konstitucijos preambulėje įtvirtintam teisinės valstybės principui, Lietuvos Respublikos Konstitucijos 94 straipsnio 2 punktui, Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 9 straipsnio 3 daliai, 10 straipsnio 2 dalies 3 punktui, 13 straipsniui, Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 3 straipsniui.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2004 m. vasario 27 d. priėmė nutarimą Nr. 222 „Dėl

kandidato į Vyriausybės atstovus“, kuris išdėstytas taip:

„Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo (Žin., 1994, Nr. 43-772; 1998, Nr. 41(1)-1131; 2000, Nr. 92-2843; 2002, Nr. 41-1527) 22 straipsnio 14 punktu, Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo (Žin., 1998, Nr. 51-1392; 2002, Nr. 127-5748) 2 straipsnio 2 dalimi ir 3 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo (Žin., 1999, Nr. 66-2130; 2002, Nr. 45-1708; 2003, Nr. 17-705, Nr. 112-4993) 9 straipsnio 3 dalies 6 punktu, 10 straipsnio 2 dalies 3 punktu, Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo (Žin., 2002, Nr. 57-2297) 9 straipsnio 9 dalimi, Lietuvos Respublikos Vyriausybė nutaria:

1. Neskirti Pauliaus Ulecko į Vyriausybės atstovo Marijampolės apskrįčiai pareigas.

2. Įgalinti vidaus reikalų ministrą Virgilijų Bulovą teisės aktų nustatyta tvarka atrinkti pretendentą į Vyriausybės atstovo Marijampolės apskrįčiai pareigas ir pateikti Lietuvos Respublikos Vyriausybei nutarimo dėl jo skyrimo projektą.“

2. Pareiškėjas – Vilniaus apygardos administracinis teismas nagrinėjo administracinę bylą, jos nagrinėjimą sustabdė ir kreipėsi į Konstitucinį Teismą su prašymu iširti, ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. vasario 27 d. nutarimas Nr. 222 „Dėl kandidato į Vyriausybės atstovus“ neprieštarauja Konstitucijos preambulėje įtvirtintam teisinės valstybės principui, Konstitucijos 94 straipsnio 2 punktui, Valstybės tarnybos įstatymo 9 straipsnio 3 daliai, 10 straipsnio 2 dalies 3 punktui, 13 straipsniui, Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 3 straipsniui.

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:

I

1. Pareiškėjo prašyme teigiama:

1.1. Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 3 straipsnyje nustatyta, kad Vyriausybės atstovas į pareigas skiriamas ir atleidžiamas Valstybės tarnybos įstatymo nustatyta tvarka. Pagal Valstybės tarnybos įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 3 punktą ir Vyriausybės įstatymo 22 straipsnį Vyriausybės atstovą į pareigas priima Vyriausybė. Valstybės tarnybos įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje yra nustatyti bendrieji reikalavimai asmenims, priimamiems į valstybės tarnybą. Asmenų priėmimo į valstybės tarnybą tvarką reglamentuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 24 d. nutarimu Nr. 966 „Dėl Priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas tvarkos patvirtinimo“ patvirtinta Priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas tvarka, pagal kurios 14 punktą priimant pretendentų paraiškas būtina patikrinti jų atitiktį Valstybės tarnybos įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nustatytiems reikalavimams. Valstybės tarnybos įstatymo 9 straipsnio 3 dalyje nėra tiesiogiai įtvirtinto draudimo į valstybės tarnybą priimti asmenų, kurių patikimumu abejojama, o pagal šio

straipsnio 3 dalies 6 punktą asmenys į valstybės tarnybą nepriimami kituose įstatymuose nustatytais atvejais.

1.2. Pareiga tikrinti asmens, siekiančio užimti pareigas valstybės tarnyboje, patikimumą kyla iš Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo 9 straipsnio 2 dalies, pagal kurią asmuo, praradęs pasitikėjimą, gali būti nepriimamas į valstybės tarnybą. Šios normos sisteminė analizė reiškia, kad šis reikalavimas taikomas tiek karjeros, tiek asmeninio politinio pasitikėjimo valstybės tarnautojams. Pagal Korupcijos prevencijos įstatymo 9 straipsnio 6 ir 8 dalis apie sprendimą reikalauti informacijos turi būti pranešama asmeniui, o šis sprendimą prašyti informacijos bei jos turinį gali ginčyti teisme.

1.3. Valstybės tarnybos įstatymo 11, 13 straipsniuose nenumatyta, dėl kokių priežasčių konkursą laimėjęs asmuo gali būti nepriimamas į valstybės tarnybą.

2. Pareiškėjo prašyme nėra nurodyti teisiniai argumentai, motyvai, dėl kurių, pareiškėjo manymu, ginčijamas Vyriausybės nutarimas prieštarauja Konstitucijai ir pareiškėjo nurodytiems įstatymams.

3. Konstitucinio Teismo įstatymo 64 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad bylos dėl teisės akto atitikties Konstitucijai nagrinėjimo Konstituciniame Teisme pagrindas yra teisiškai motyvuota abejonė, kad visas aktas ar jo dalis prieštarauja Konstitucijai pagal: 1) normų turinį; 2) reguliavimo apimtį; 3) formą; 4) Konstitucijoje nustatytą priėmimo, pasirašymo, paskelbimo ar įsigaliojimo tvarką.

Konstitucinio Teismo įstatymo 66 straipsnio 1 dalies 8 punktą prašyme ištirti teisės akto atitiktį Konstitucijai turi būti nurodyta pareiškėjo pozicija dėl teisės akto atitikties Konstitucijai ir tos pozicijos juridinis pagrindimas su nuorodomis į įstatymus.

4. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 70 straipsnį, jeigu prašymas neatitinka šio įstatymo 66 ir 67 straipsniuose numatytų reikalavimų, prašymas gražinamas pareiškėjui. Prašymo gražinimas neatima teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą bendra tvarka, kai bus pašalinti buvę trūkumai.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 102 straipsnio 2 dalimi, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 1, 28 ir 70 straipsniais, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nusprendžia:

Gražinti pareiškėjui – Vilniaus apygardos administraciniam teismui prašymą ištirti, ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. vasario 27 d. nutarimas Nr. 222 „Dėl kandidato į Vyriausybės atstovus“ neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos preambulėje įtvirtintam teisinės valstybės principui, Lietuvos Respublikos Konstitucijos 94 straipsnio 2 punktui, Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 9 straipsnio 3 daliai, 10 straipsnio 2 dalies 3 punktui, 13

straipsniui, Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 3 straipsniui.

Konstitucinio Teismo teisėjai:

Armanas Abramavičius

Egidijus Jarašiūnas

Egidijus Kūris

Kęstutis Lapinskas

Zenonas Namavičius

Augustinas Normantas

Jonas Prapiestis

Vytautas Sinkevičius